İncil Öğretiyor Serisi

Tanrı'nın sevgisi ve affediciliği hakkında kişisel çalışma notları

Kalbi Kırılmış Baba

(Kaybolan Oğul Meseli)

Kalbi Kırılmış Baba

(Kaybolan Oğul Meseli)

Tanrı'nın sevgisi ve affediciliği
hakkında kişisel çalışma notları

Multi-Language Productions
Bringing the Word to the World

Original text produced by the Prison Ministry Committee of the Commission on Special Ministries of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod

Copyright © 2007, Revised 2013
Copyright © 2016 - Turkish edition (MLP Cat No. 385397)

Text adapted by Multi-Language Productions of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod

Printed in 2016

All cover and black and white illustrations are the work of Glenn Myers. Rights to Glenn Myers' illustrations reserved by Northwestern Publishing House.

Scripture taken from the Holy Bible, New International Reader's Version.
Copyright © 1996, 1998 by International Bible Society. Used by permission of the International Bible Society.

Level 1, Book 13

İçindekiler

Başlangıç.....1

Bölüm 1: Meseller.....5

Bölüm 2: Evden Ayrılış 17

Bölüm 3: Oğlun En Kötü Günleri.....27

Bölüm 4: Eve Hoş Geldin 39

Bölüm 5: “Bunu Anlamıyorum” 55

Başlangıç

Bu Kitap Mesih'in İncil'de anlattığı bir öykü hakkındadır. Bu öykü kayıp olan bir oğul hakkındadır. Kendi benliğinin istekleri peşinden giden bir oğul, her şeyini kaybedip sefalete düşer ve pişmanlıkla evine döner. Geçen zaman boyunca ise babasının kalbi bir oğul kaybetmenin acısı ve kırıklığı içindedir.

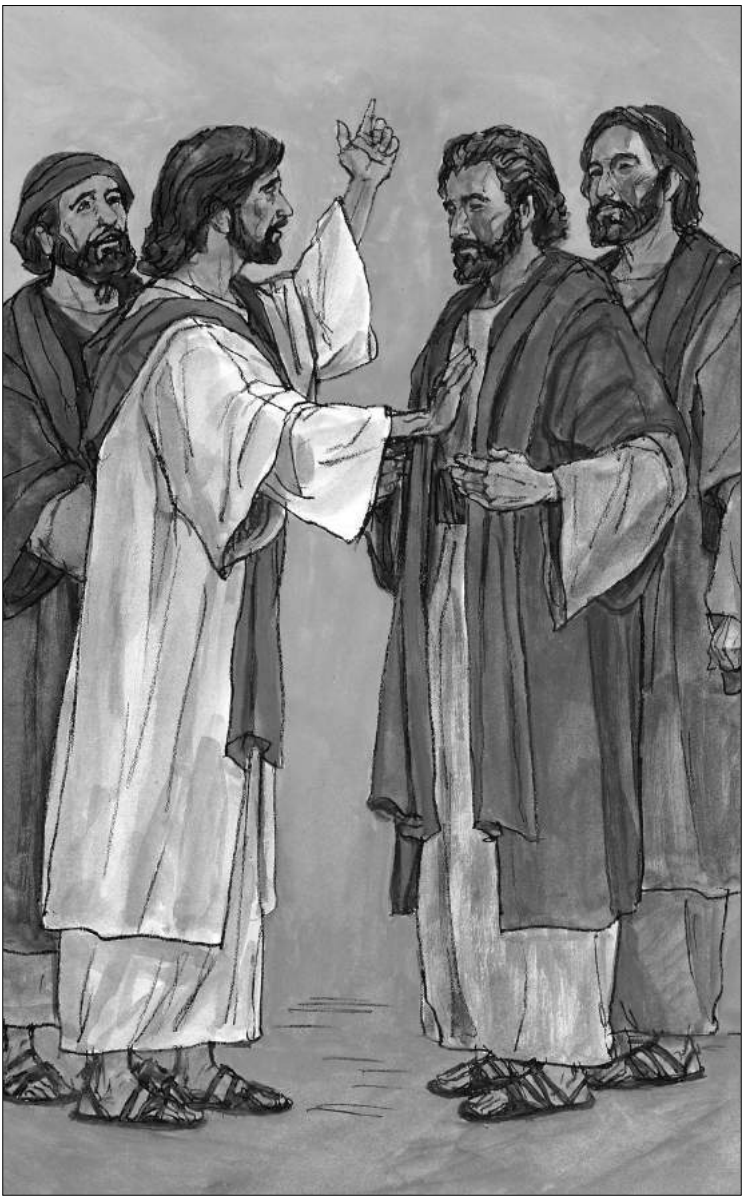
Bu öyküde Tanrı'nın değişmeyen sevgisi hakkında ve pişmanlıkla kendisine dönenleri nasıl lütufkar bir şekilde bağışladığını, bir karşılık ya da bir bedel ödemek gerekmeksizin günahı nasıl affettiğini ve günahkârı nasıl sevgi ile bağışladığını öğreneceksiniz.

Tanrı Mesih İsa hakkında daha fazla öğrenmenize yardım etsin ve Tanrı Sözü'nü çalıştığınız zamanı bereketlesin.

Luka 15:11-32

11 İsa, “Bir adamın iki oğlu vardı” dedi. 12
“Bunlardan küçüğü babasına, ‘Baba’ dedi, ‘Malından
payıma düşeni ver bana.’ Baba da servetini iki oğlu
arasında paylaştırdı.
13 “Bundan birkaç gün sonra küçük oğul her şeyini
toplayıp uzak bir ülkeye gitti. Orada sefahat içinde bir
yaşam sürerek varını yoğunu çarçur etti. 14 Delikanlı
her şeyini harcadıktan sonra, o ülkede şiddetli bir kıtlık
baş gösterdi, o da yokluk çekmeye başladı.
15 Bunun üzerine gidip o ülkenin vatandaşlarından
birinin hizmetine girdi. Adam onu, domuz gütmek
üzere otlaklarına yolladı. 16 Delikanlı, domuzların
yediği keçiboynuzlarıyla karnını doyurmaya can
atıyordu. Ama hiç kimse ona bir şey vermedi.
17 “Aklı başına gelince şöyle dedi: ‘Babamın nice
işçisinin fazlasıyla yiyeceği var, bense burada açlıktan
ölüyorum. 18 Kalkıp babamın yanına döneceğim, ona,
Baba diyeceğim, Tanrı’ya ve sana karşı günah
işledim. 19 Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık
değilim. Beni işçilerinden biri gibi kabul et.’ 20 “Böylece
kalkıp babasının yanına döndü.
Kendisi daha uzaktayken babası onu gördü, ona
acıdı, koşup boynuna sarıldı ve onu öptü.
21 Oğlu ona, ‘Baba’ dedi, ‘Tanrı’ya ve sana karşı
günah işledim. Ben artık senin oğlun olarak anılmaya
layık değilim.’
22 “Babası ise kölelerine, ‘Çabuk, en iyi kaftanı
getirip ona giydirin!’ dedi. ‘Parmağına yüzük takın,
ayaklarına çarık giydirin! 23 Besili danayı getirip kesin,
yiyelim, eğlenelim. 24 Çünkü benim bu oğlum ölmüştü,
yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu.’ Böylece
eğlenmeye başladılar.

25 “Babanın büyük oğlu ise tarladaydı. Gelip eve
yaklaştığında çalgı ve oyun seslerini duydu. 26
Uşaklardan birini yanına çağırıp, ‘Ne oluyor?’ diye
sordu.
27 “O da, ‘Kardeşin geldi, baban da ona sağ salim
kavuştuğu için besili danayı kesti’ dedi.
28-29 “Büyük oğul öfkelendi, içeri girmek istemedi.
Babası dışarı çıkıp ona yalvardı. Ama o, babasına
şöyle yanıt verdi: ‘Bak, bunca yıl senin için köle gibi
çalıştım, hiçbir zaman buyruğundan çıkmadım. Ne var
ki sen bana, arkadaşlarımla eğlenmem için hiçbir
zaman bir oğlak bile vermedin. 30 Oysa senin malını
fahişelerle yiyen şu oğlun eve dönünce, onun için
besili danayı kestin.’
31 “Babası ona, ‘Oğlum, sen her zaman
yanımdasın, neyim varsa senindir’ dedi. 32 ‘Ama
sevinip eğlenmek gerekiyordu. Çünkü bu kardeşin
ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu!’ ”

Mesih İsa meseller kullanarak öğrencilerine öğretiş veriyor.

Bölüm – I

Meseller

Muhtemelen cevap verilmesi gereken önemli sorulardan biri "*Hristiyan hayatı –Tanrı'nın yönlendirdiği bir hayat nasıldır?*" sorusudur. Sonuçta Tanrı bu yaratılış üzerinde etkindir; sorumludur. Yaratılışa, evrene, dünyamıza, geleceğe, sonsuzluğa Tanrı hükmeder. Tanrı her şeyin sahibi olması sebebi ile her şey üzerinde etkindir; kendi tasarılarına göre her şey üzerinde işler. Sizi seven Tanrı ile birlikte yaşamayı öğrendiğinizde, bir Hristiyan olarak size önderlik eden Tanrı ile yaşamayı öğrendiğinizde, günahlarınızın bağışlanmasını tadar, canınızda esenliği yaşarsınız. Bu,

yaşamınızdaki her şeyde bereketlendiğiniz bir yaşamdır. Mesih İsa "*Siz O'nun egemenliğinin ardından gidin, o zaman size bunlar da verilecektir*" demiştir (Luka 12:31).

Bir Hristiyanın hayatında Tanrı'nın nasıl çalıştığını açıklamak için meseller* dediğimiz öyküleri kullanmak, Mesih'in öğretiş yöntemlerinden biridir. Örneğin Mesih "*Göklerin Egemenliği şuna benzer*" diyerek söze başlar ve o konuda bir öykü anlatır. Böylece anlattığı öyküde insanların yaşamından, tecrübelerinden, aile durumlarından ve gündelik yaşamlarından bahseder. Mesih'in konuştuğu çoğu kimseler çiftçi, gündelikçi gibi kimselerdi. Böylece Mesih anlattığı mesellerde ürün yetiştirmek, hayvanları gütmek gibi gündelik yaşamdan örnekler kullanmıştır. Bazı öykülerinde işçiler ve onları kiralayan patronları, aile içindeki oğulların ve kızların yaşamlarına değinmiştir. Bütün mesellerde amaç, Tanrı tarafından yönlendirilen bir yaşamın nasıl olduğunun anlaşılmasıdır.

* Göksel anlamları olan dünyasal öyküler.

Mesih İsa bizim iyi çobanımızdır.

Mesih halka meseller kullanarak öğretmeyi tercih etmiştir. Bu şekilde Tanrı'nın önderliğindeki bir yaşamı, dinleyenler için daha kolay anlaşılır hale getirmeye çalışmıştır. Kuşkusuz böyle konuşmasının bir amacı vardır. Öncelikle Tanrı'yı göremezsiniz; ve bu durumda Tanrı'nın size olan sevgisini nasıl öğreneceksiniz ve böylece Tanrı'nın size rehberlik etmesini bekleyeceksiniz? Mesih'in meseller ile kullanarak öğretiş vermesi, dinleyicilerin mesajı daha iyi kavramalarına yardım etmiştir. Böylece Mesih'i dinleyenler kolayca anlayıp Müjde'yi yaşamlarında uygulayabileceklerdi. Öyküdeki gerçeği yaşamaları için, Tanrı'nın düşüncesinin geçerli olduğu bir şekilde yaşamayı öğrenebilmeleri için meseller pratik öğretiş yolu olmuştur.

— Hristiyan yaşamının ne olduğunu anlamak ve buna göre yaşamak, Tanrı'nın rehberliğinde bir yaşam hakkında dünyaya tanıklık vermek olur. Yaşamlarınız ancak bu şekilde "*Hristiyan yaşamı nasıldır?*" sorusuna bir cevap olabilir.

— Tanrı'yı göremeyiz. Bu yüzden Mesih Müjde'yi öğretirken meseller anlatmıştır.

Mesellerde insan yaşamları, aile, çalışma hayatı gibi gündelik yaşamdan örnekler kullanılarak, göksel bir amacın ve mesajın dünyasal örneklerle kişilerin yaşamlarına yerleşmesi amaçlanmıştır.

— Bu şekilde Müjde gerçeğinin yaşamlara uygulanması için Tanrı'nın yönlendirdiği bir yaşamın kişilerce kolay anlaşılır olmasını sağlamıştır.

Mesih'in meseller kullanmasının diğer bir amacı da, dinleyicilerin anlatılan öyküyü kafalarında kolayca resmedebilmeleridir. "*Hristiyan hayatı nasıldır?*" diye merak eden kimseler, meseller aracılığı ile kolayca öğrenebilirler. Benzer şekilde insanların 'Her durumda dindarlığa yaraşır şekilde işlemek' ya da 'En doğru bir şekilde yaşamak çalışmak' ya da 'Tanrı'nın halkı içinde olduğundan emin olmak ve tecavüz veya cinayet gibi şeytanı şeylerden uzak durmak' gibi konulara Tanrı'nın Müjde'deki düşüncesinden bakabilmeyi öğretmek açısından meseller faydalı olmuştur. Böylece meseller aracılığı ile cevaplanan bütün sorular, Kutsal Kitap'ta "*Yasa*" denilen şeyin yanlış anlaşıldığının cevabıdır. "*Yasa*" bir

Tanrı Musa'ya On Emir verdi.

kurallar bütünüdür. Size yapmanız gerekenleri ve yapmamanız gerekenleri söylediği gibi, itaatsizlik ettiğiniz durumda size ne olacağınız söyler. Böylece Mesih Tanrı'nın önderlik ettiği bir şekilde Hristiyan hayatı yaşamanın Yasa'yı tutmaktan daha öte bir şey olduğunu göstermiştir. Ve bunu anlatmak için meselleri kullanmıştır.

Böylece Mesih Müjde'yi ruhsal anlamlarıyla öğreterek, Hristiyan yaşamının kurallar tutmaktan daha öte bir şey olduğunu ortaya koymuştur. Tanrı bizlerin yaşamlarına sevgi ile girer ve bizleri sevgisi ile doldurur; ancak bunu bizler Yasa'yı tutarak sağlayamayız. Romalılar Mektubu (3:21-22) "*21 Ama şimdi Yasa'dan bağımsız olarak Tanrı'nın insanı nasıl aklayacağı açıklandı. Yasa ve peygamberler buna tanıklık ediyor. 22 Tanrı insanları İsa Mesih'e olan imanlarıyla aklar. Bunu, iman eden herkes için yapar. Hiç ayrım yoktur*" diye yazar. Tanrı'nın bizi kabul etmesi için olduğunu düşündüğümüz işler yaparak, Tanrı ile birliktelik yaşamı başlamış olmaz. Tanrı ile yaşam, samimi iman ve güvenle ile başlar. Bizler kendi yaptığımız işlerden dolayı değil de, Mesih'in bizin için yaptığı iş sebebiyle Tanrı'nın bizi

sevdiğine ve kabul ettiğine iman ettiğimiz zaman Hristiyan olarak yaşamaya başlarız.

İnsanlar Kutsal Kitap'ın Tanrı'nın sevgisi hakkında ne dediğini işittikleri zaman, inanılması zor olduğunu düşünüyorlar. İnsanlar Tanrı'nın sevgisi ve bağışlamasını hakkında duyduklarında "*Güzel fakat bu kadar basit ya da kolay olamaz! Tanrı'nın beni kabul etmesi için yapmam gereken şeyler olmalı!*" diye düşünüyorlar. Tanrı'nın bizler için olan sevgisini anlamamıza yardım etmesi için, Mesih bir baba ve birbirlerinden tamamen farklı iki oğlu hakkında bir mesel anlatmıştır. Bu adam (baba) her iki oğlunu sevmiş ve kabul etmişti. Bu çocuklar yürekten sevmenin ne demek olduğunu anlamasalar da, bu adam her iki oğlunu da yürekten sevmişti. Mesih'in anlattığı bu mesel Luka 15:11-32 ayetlerinde kayıt edilmiştir.

Bazen bu mesele "*Kayıp Oğul Benzetmesi*" de denir. Ancak biz bu kitapta "*Kalbi Kırılmış Baba Meseli*" olarak adlandıracağız. Bu meseli okuduğunuzda, baba rolündeki kişinin Tanrı'nın nasıl biri olduğunu ve oğulların da bizleri resmettiğini görmeniz önemlidir. Bu meseli

okurken dikkatli bir şekilde baba karakterini inceleyip düşünün: bu meseldeki baba, sizin inandığınız Tanrı'ya benziyor mu ya da bu meseldeki baba, olduğunu düşündüğünüz Tanrı'dan daha mı farklı? Diğer yandan bu meseli çalışırken her iki oğuldan birine ya da her ikisine benzeyen bir yönünüz olup olmadığına dikkat edin. Bu meseldeki babanın, her iki oğlunu da nasıl sevdiğine ve kabul ettiğine iyi bakarsanız, bu mesel Tanrı'nın sizi öyle sevip kabul ettiğini anlamanıza yardım edecektir.

— Samimi Hristiyan yaşamını anlamada ve bunu anlatmada, Tanrı merkezli bir yaşamın (Tanrı ile paydaşlıkta bir yaşamın) Yasa'yı tutmakla mümkün olmadığını bilmek önemlidir.

— Kutsal Kitap, Tanrı'dan sevilip kabul edilmemizin Mesih'in bizler için yaptığı işten dolayı mümkün olduğunu öğretmektedir.

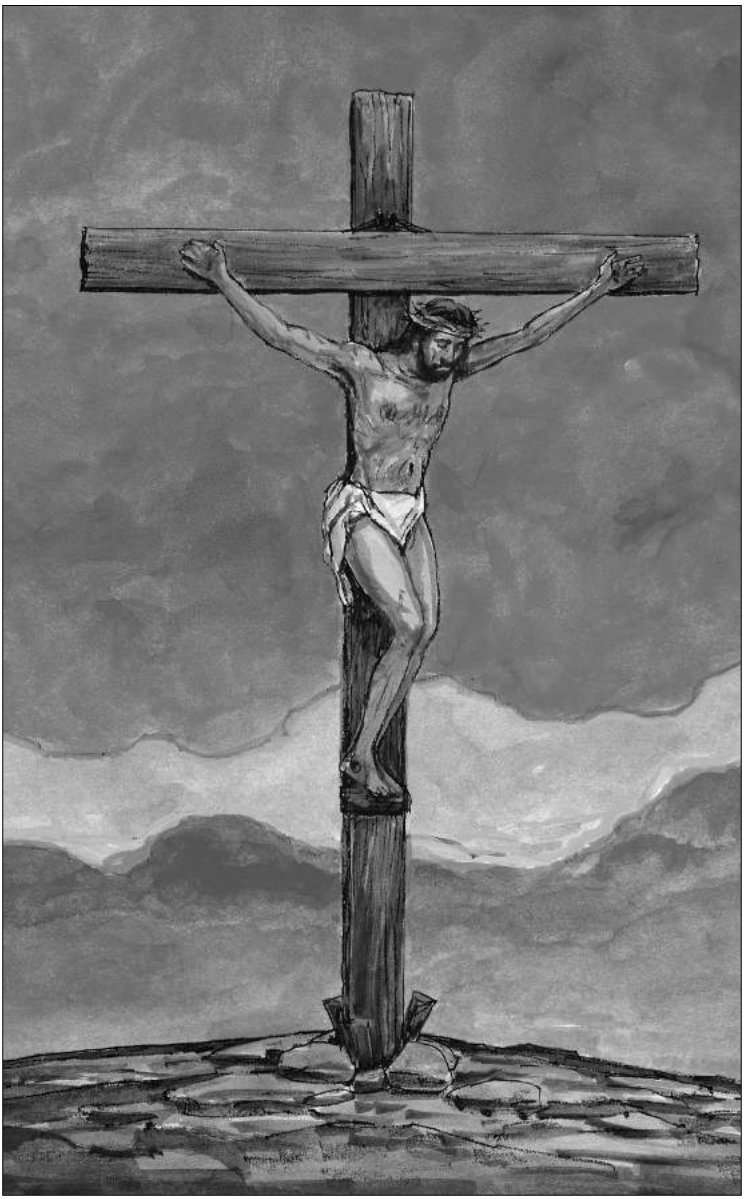
— Bu meseldeki baba karakterinden Tanrı'nın nasıl biri olduğunu ve iki oğuldan da bizlerin nasıl kimseler olduğunu öğreniyoruz.

Bölüm Özeti – 1

Hristiyan yaşamının, Tanrı'nın rehberliği ile devam eden bir yaşam olduğunu bilmek önemlidir. Göremediğimiz Tanrı'nın bizi nasıl sevdiğini görebilmemiz için, Mesih İsa aramıza geldi, Müjde'yi duyurdu. Mesih bizlere meseller anlatarak Müjde'yi anlamamızı ve Tanrı'nın bize nasıl rehberlik etmek istediğini bilmemizi sağladı. Meseller çiftlik ya da çiftçi ya da aileler ve insanlar gibi görebileceğimiz resimleri kullanarak Müjde'yi anlamamızı sağlayan öykülerdir. Mesih bu yolla göremediğimiz Tanrı'nın mesajını anlamamızı sağlamıştır.

Tanrı'da yaşam (Tanrı'yla yaşam) konusunu anlamak çokları için zordur. Özellikle kişiler Tanrı'nın sevgisini ve ilgisini doğru bir şekilde yaşayarak elde edeceklerine inanıyorlarsa, Müjde'ye inanmaları zordur. Tanrı'ya layık olmak için yaptığımız işler aracılığı ile değil de, bunlar olmaksızın Tanrı'da kabul edilip sevildiğimizi anlamak birçokları için anlaşılamaz bir durumdur. Mesih'in, kalbi kırılmış baba meselinde anlamamızı amaçladığı şey tam da budur: bizler Tanrı'nın

emirleri tam mükemmel bir şekilde yerine getiremezken bile Tanrı bizleri seviyor. Tanrı bizi kabul ediyor çünkü Mesih İsa bizler için öldü.

Tanrı'nın bizleri kurtarma planı.

Bölüm – 2

Evden Ayrılış

Eğer dikkat ederseniz sevdiğiniz insanların çoğu sizi çok kez üzmüştür. Siz de sizi seven insanların çoğunun kötü bir şekilde incinmesine sebep olmuşsunuzdur. Gerçek sevgiden konuşurken böyle bir durumla karşı karşıya kalmanız üzücüdür. Ancak gerçek sevgi her zaman yaralanmalara açıktır.

Kutsal Kitap Tanrı'nın sizleri sevdiğini söylüyor. Tanrı şunu iyi biliyor: sizi sevmesi, sizin

tarafınızdan incitilmesi anlamına geliyor. Ancak Tanrı buna rağmen sizi sevdi. Mesih de bu konuyu açıklığa kavuşturmak için bu meseli anlattı:

> Luka 15:11 İsa, “Bir adamın iki oğlu vardı” dedi. 12 “Bunlardan küçüğü babasına, ‘Baba’ dedi, ‘Malından payıma düşeni ver bana.’ Baba da servetini iki oğlu arasında paylaştırdı. 13 “Bundan birkaç gün sonra küçük oğul her şeyini toplayıp uzak bir ülkeye gitti. Orada sefahat içinde bir yaşam sürerek varını yoğunu çarçur etti.

Bu birkaç cümlenin baba ve oğul hakkında ne kadar çok şey söylediğine dikkat edin.

Küçük oğlun babasına yaptığı şey gerçekte çok itici, duygusuzca ve sevgisizce bir şeydir. Öncelikle bu genç oğul erken bir zamanda babasından mirasına düşecek olan payı istiyor. Bu durum bir oğlun babasından basitçe para istemesinden daha öte bir şeydir. Bir oğlun babasına bu şekilde konuşması “*Keşke ölmüş olsaydın*” demek gibidir.

Baba bu oğlunun istediği şeyi verdi. Böylece ailenin mal varlığının yarısı bu küçük oğula geçti. Böylece ailenin malı tekrar bir daha bölünemez bir duruma geldi, ailenin serveti küçüldü (azaldı). Küçük oğul aile mirası için "*bizim*" demedi. O miras için "*benim*" dedi.

O zaman küçük oğul için her şey satıldı. Daha önce ailenin sahip olduğu, ürünler, hayvanlar ve diğer mallar yabancıların eline geçti.

Satılan malların parasıyla birlikte bu genç adam evini terk etti ve kendi yoluna gitti. Bu şekilde bir ailenin gözetiminde yaşamayı açıkça reddetmiş oldu. Bu oğul babasını ve kardeşini kendi yaşamında istemedi. Bu genç adamın yaptığı şey basit bir özgürlük arayışı değildi. Bu genç adam ailesinin yaşamından çıkıp gitti ve onlara tekrar bir daha karşılaşmak için bir umut bırakmadı.

Bütün bu süre boyunca babanın nasıl üzüldüğünü hayal edebilirsiniz. Babanın yüreği keder ve incinme ile yaralanmıştı. Baba "*Bunu bize neden yapıyorsun; neden malımızı, senin*

mirasını yabancılara satıyorsun?"
düşünüyordu: "*Oğlum, sana hayat boyu sevgi verdim, fakat sen değersiz biriymişim gibi bana davrandın ve şimdi de gidiyorsun…*"

— Genç oğul vaktinden önce mirasın paylaşılmasını talep ettiği zaman babasına ölmüş biri gibi davranmış oldu.

— Bu genç adam aile değerlerine ve babasına saygı göstermek yerine, iyi vakit geçirmekten başka bir şey düşünmüyordu.

— Bu kayıp oğul babasını keder ve kalp kırıklığı ile yaralayıp kendi zevkinin peşine gitti.

Fakat evini terk edip gitmek üzere olan bu adamı durdurmak için babanın bir şey yapmadığına dikkat edin. Baba bu oğlunu kalmak için zorlamadı. Eğer bu oğlu babanın sevgisi evde tutamayacaksa, bu genç adamın evde kalması için başka bir yol denemeye de gerek yoktu. Bu baba oğlunu tehdit etmedi ya da evde kalması için başka bir teklif sunmadı ya da mülk satışını durdurmak için yollar

aramadı. Çünkü baba mutsuz bir oğlun ya da ailesi ile birlikte kalmak istemeyen biri kimsenin varlığını zorla tutmak istemedi. Baba sadece oğlunun sevgisini istedi.

Kutsal Kitap "*Çünkü sizin için düşündüğüm tasarıları biliyorum" diyor RAB. "Kötü tasarılar değil, size umutlu bir gelecek sağlayan esenlik tasarıları bunlar*" diye yazmaktadır (Yeremya 29:11).

Size gelelim. Bu genç adama benzediğinizi düşünüyor musunuz? Tanrı'nın sizin için olan sevgisini, umutlu tasarılarını, esenlik planlarını hiç göz ardı ettiğiniz oldu mu? Tanrı'nın sizin için olan sevgisini, umutlu tasarılarını, esenlik planlarını istemeyip de hiç kendinizin daha iyisini yapabileceğinizi düşündünüz mü?

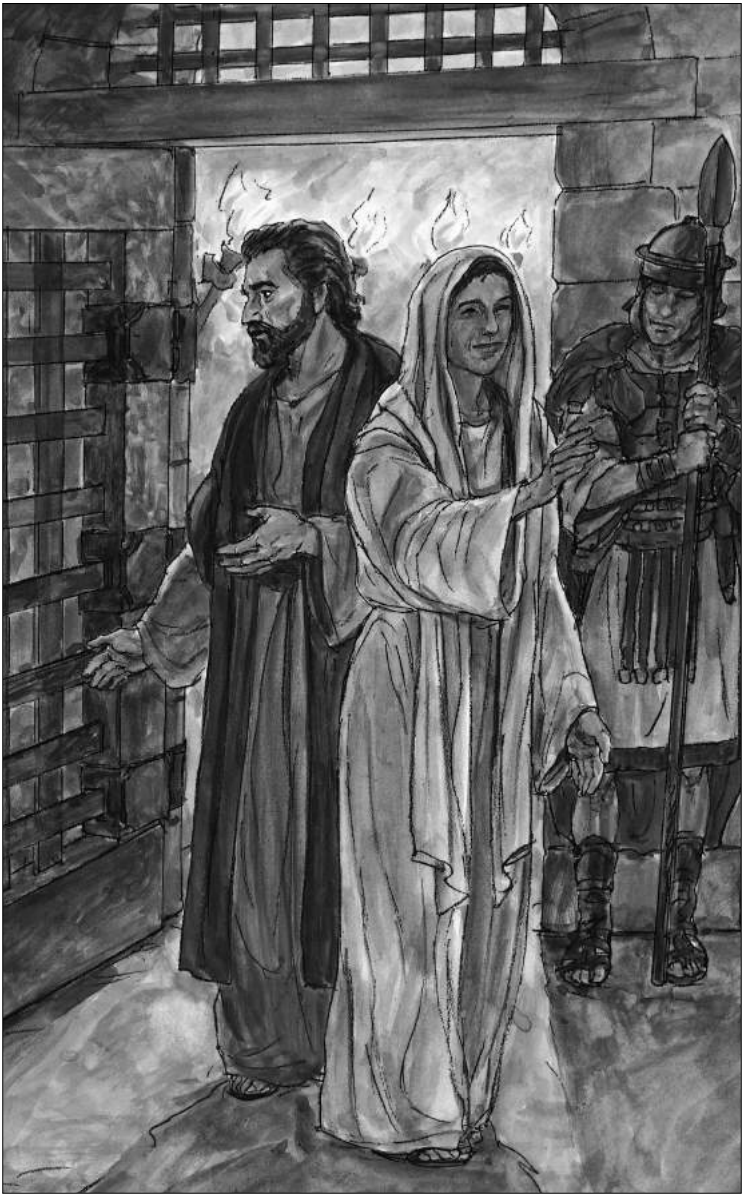
İnsanlar geçmişe baktıklarında kendilerine ve başkalarına sıkıntı getiren bencil ve aptalca seçimler yaptıklarını görürler. Böyle durumlarda bazıları "*Neden kimse bana engel olmadı; neden Tanrı bana engel olmadı?*" diye düşünürler. Bunun sebebi Tanrı'nın bu

meseldeki gibi bir baba olmasıdır. Tanrı sizi sevgi ile tutmak ister, zorla değil. Tanrı bizlerin yüreklerini istiyor, isteksiz bağlılığımızı ya da soğuk itaatimizi değil.

Eğer bizler Tanrı'nın sevgisini almak istemiyorsak, biz O'nun sevgisini kabul etmeye hazır olana dek Tanrı sabırla bizleri bekler. Hezekiel 20:39 ayetinde "*Ey İsrail halkı, Egemen RAB şöyle diyor: Her biriniz gidip putlarınıza tapının! Ama sonra beni dinleyeceksiniz…*" dize yazılmıştır. Yani Tanrı kendisini sevmesi için kimseyi zorlamıyor. Tanrı kalbi kırıldığında bile, Tanrı insanların kendi düşündüğü şekliyle hareket etmelerine izin veriyor. Sonrasında insanlar gerçek ihtiyaçlarının Tanrı'nın sevgisi olduğunu öğrendiklerinde, Tanrı orada sevgi göstermek için hazır beklemektedir.

— Meseldeki baba zor kullanarak oğlunun evde kalmasını sağlamaya çalışmadı.

— Tanrı bizleri seviyorken ve bizler için iyilik ve esenlik dolu planları varken, bizler bazen

Tanrı yardım etmesi için Petrus'a bir melek gönderdi.

kendi yollarımızın ve kendi planlarımızın daha iyi olduğunu düşünmekteyiz.

— Tanrı bizleri sevgi ile tutmak ister ve sabır gösterir; bunun için zorlamaz.

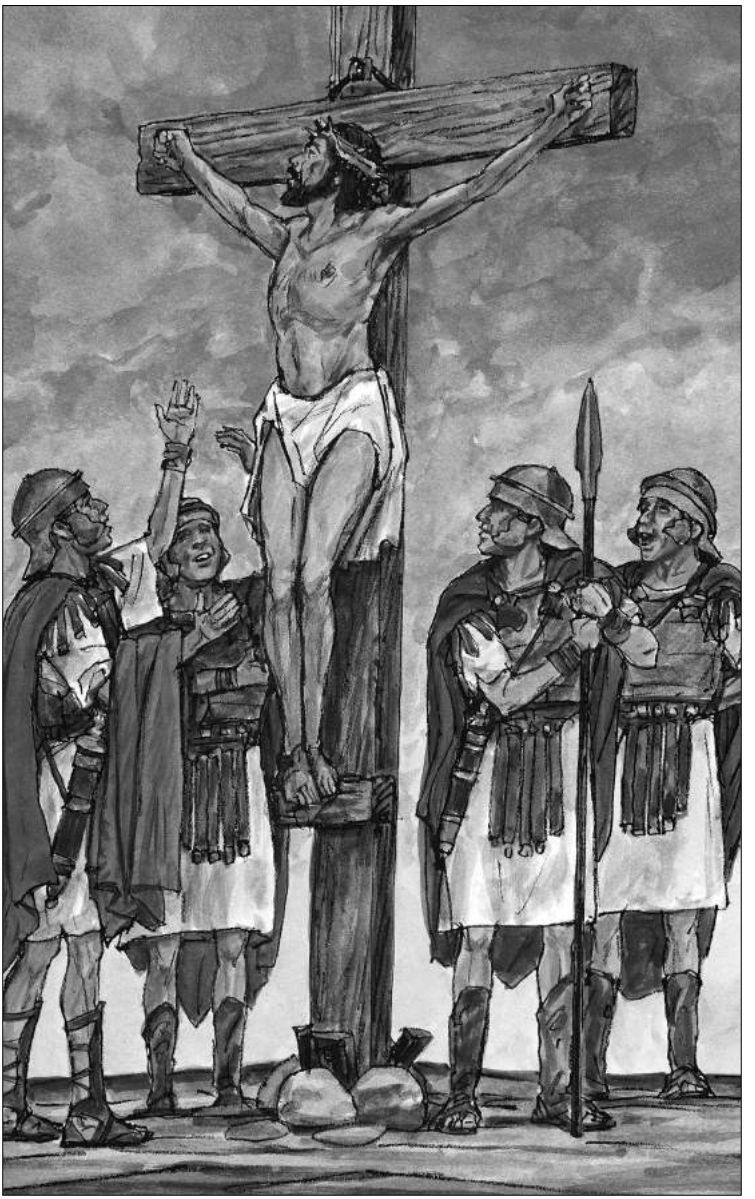
— Bizler kendi yolumuzdan ve bencilliğimizin peşinden gitmekten Tanrı'ya dönene kadar, Tanrı bizlere sevgi göstermek için sabırla bekler.

Bölüm Özeti – 2

Mesih bu mesel ile bizlere şunu öğretmek istiyor: bizler kendi yollarımıza gitmek için Tanrı'dan ayrıldığımızda, Tanrı'nın yüreği kırılır ve üzüntü duyar. Bu yüzden Mesih genç bir adam hakkında olan bu meseli anlattı: bu adam babası ölmeden miras payını istedi. Bu olaydaki oğul, böyle davranmakla babasını sevmediğini ya da onun duygularına önem vermediğini göstermiş oldu.

Bu oğul mirasını paraya çevirdi ve uzaklara gidip parasını kötü bir yaşam ile boşa harcadı. Babası bu adamı evde kalması için zorlamadı. Çünkü bu baba, sevgisine oğlunun güvenerek evde kalmasını istedi, zorunda olduğu için değil.

Bizler her ne zaman Tanrı'nın yollarında değil de, kendi yollarımıza yaşamaya çalışırsak, bu şekilde Tanrı'yı sevmediğimizi göstermiş oluruz. Bizler böyle yapmakla Tanrı'nın bizi önemsediğine ve bizim için en iyisini istediğine inanmamış oluruz. Tanrı bize zorla bir şey yaptırmak istemez. Bizler O'na dönünceye kadar Tanrı sabırla bekler. Bizler O'na olan ihtiyacımızı görüp, sevgisini almaya istekli bir şekilde O'na döndüğümüzde Tanrı bizleri bereketlemekten hoşnut olur.

Mesih İsa bizlerin cezasını üstlendi.

Bölüm – 3

Oğlun En Kötü Günleri

Alkol veya narkotik veya başka bir bağımlılık sebebiyle düşmüş insanlara yardım etmeye çalışan kimseler, "*dibe vurmak*" hakkında konuşurlar. "*Dibe vurmak*" bir bağımlının hayatının geldiği son durumdur.

Bu kişi artık şunu bilir: "*Bağımlılığım sebebiyle hayatta sahip olduğum ve değer verdiğim her şeyi kaybetmek üzereyim*" ya da "*Hayatımda önemli olan her şeyi kaybettim.*" Böyle bir kişi yaşadığı ve deneyimlediği şey hakkında –*umut*

ederiz- "*her şeyin netleştiği an*" hakkında konuşmayı ister. Bunun anlamı sadece '*başımı belaya soktuğumu –her şeyi mahvettiğimi*' biliyor olmam değildir; "*Her şeyin netleştiği an*" şunu da bilmektir: '*her şeyin bu şekilde devam etmek zorunda olmadığını…*'

Eğer siz bir bağımlı olmasanız bile, kötü bir durum içine düşebilirsiniz. Belki şu anda sizler de bir dibe vurma tecrübesi yaşıyorsunuz. Kendinizi kötü hissediyorsunuz fakat gerçekte bu bir berekettir. Mesih'in anlattığı bu meselde genç oğul düşmüş bir bağımlı değildi fakat dipten çıkabilmek için bereketlenmişti. Çünkü bu adam dibe vurduğu zaman "*kötü hissetti*" ve "*her şeyin netleştiği an*" tecrübesi ile aydınlandı.

Bu genç adam sahip olduğu her şeyi harcadı. Derken ülkede kıtlık baş gösterdi. Bu adam ihtiyaç duyduğu hiçbir şeyi elde edemeyecek bir duruma geldi. Sonunda bulunduğu ülkede bir kimsenin hizmetinde çalışmaya karar verdi; ve domuzları gütmeye başladı. Bu düşmüş oğul midesini doldurmak için domuzların yediği

şeyleri bile yemeye başladı. Ona iyi bir şeyler verecek kimseyi bulamadı.

O kötü günlerde daha net düşünmeye başladı. "*Babamın nice işçisinin fazlasıyla yiyeceği var, bense burada açlıktan ölüyorum. Kalkıp babamın yanına döneceğim, ona, Baba diyeceğim, Tanrı'ya ve sana karşı günah işledim. Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim. Beni işçilerinden biri gibi kabul et*" diye konuşmaya karar verdi. Böylece evine ve babasına gitmek üzere yola çıktı (Luka 15:14-20).

Bu genç oğul yapmış olduğu şeylerden hoşlanmadığını güçlü bir şekilde hissetti. Uzun bir zaman "*eğer babamdan ayrılırsam istediğim hayatı yaşayabilirim ve her şey daha iyi olur*" diye düşünmüştü. Şimdi ise babasından oldukça uzaktaydı ve yaşadığı her şey doğru ve iyi olmaktan çok uzaktı. Mutlu ve endişesiz yaşam şimdi bitmişti ve hiç para kalmamıştı. İçkiye ve fahişelere para öderken edindiği arkadaşları, artık onunla arkadaş değillerdi. Şimdi ne bir yerde uyuyacak ne de yiyecek bir

şey satın alabilecek tek bir kuruşu bile kalmamıştı.

İş bulmak da oldukça zordu. Bulabildiği tek iş de domuz çobanlığı idi ve bu iş onun için bir utanç demekti. Bu yaşadıkları doğru değildi. Adam domuzların yediği şey ile karnını doyurmaya çalışıyordu. İçine düştüğü durum "*hayatımda yanlış olan şeyler nedir?*" diye onu daha ciddi bir şekilde düşünmeye zorladı.

"*Ben ne yaptım?*" diye düşünmeye başladı. Kendi babasının evinde yaşamaktan hoşnut değilken bile, en azından kimsenin açlık çekmediğini hatırladı. Eve dönmekten onu alıkoyan şeyin gurur olduğunu anladı. Fakat gurur onun karnını doyurmuyordu. Eve dönmeyi düşünmeye başladı.

Kendi hayatınızı kendinizin mahvettiğini bilmek çok acı verici bir şeydir. Kendi parlak fikirleriniz ve büyük planlarınız ahmak olduğunuzu ortaya çıkardı. Aklınız, gücünüz, çekiciliğiniz (değeriniz) olması gereken yerde değildi ve böyle devam ederse daha da kötü olmaya

Gururlu insanlar yüksek bir kule yapıyor.

devam edecekti. Kendiniz için söylemesi zor olan üç kelimeyi, "*Ben yanlış yaptım*" deseydiniz bile, gururunuz incinecekti. Kendi kendini kınama, Kutsal Kitap'ta "*tövbe*" bahsinin geçtiği yerde, anlamamızı istediği şeydir. "*Tövbe etmek*" düşüncenizi, düşünme yolunuzu değiştirmektir. Kişinin yapacağı değişikliklerden biri düşüncesini değiştirmektir: "*Hayatımı ben yoluna koyabilirim*" düşüncesini "*Hayatımı gerçekten berbat ettim*" düşüncesi ile değiştirmek; samimi bir tövbe içindedir.

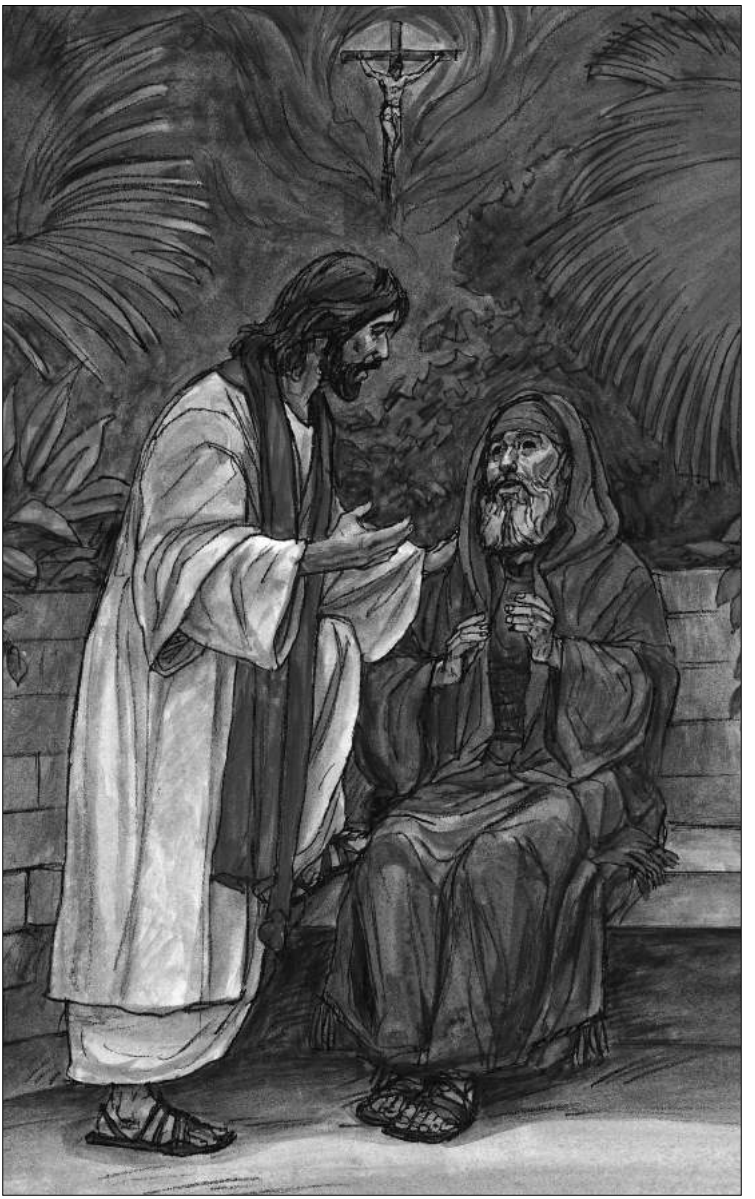
Bir kimse düşüncesini değiştirmedikçe, içine düştüğü delikten kurtulmak için yapacağı şeylerde, sadece durumu daha da kötü yapmakta başarılı olacaktır. Bu yüzden Kutsal Kitap tövbeden bahsederken, bunun Tanrı'dan bir armağan olduğunu söyler. Örneğin Elçilerin İşleri 5:31 ayetinde "İ*srail'e tövbe ve günahlarının bağışlanmasını vermek için Tanrı O'nu kendi sağına Önder ve Kurtarıcı olarak yükseltti*" diye yazar (krş. Matta 1:21, Luka 2:11). Tövbe armağanı, gururunuzu acıtan bir armağandır fakat sizi gelecekteki pek çok acıdan ve sıkıntıdan kurtaracaktır.

— Bu genç adam parasını bitirdikten sonra, iyi vakit geçirdiği arkadaşları da onu terk etti ve bu adam domuz gütmeye başladı.

— Bu sıkıntılı günlerde bu adam babasının evinde yeterli yiyecek olduğunu hatırladı.

— Bir kimse Tanrı olmaksızın hayatını düzenleyebileceğini düşünmekten vazgeçerse, hayatını boşa harcadığını düşünmeye başlarsa, bu değişiklik Tanrı'dan gelen bir armağandır. Kutsal Kitap'ta bu armağana tövbe adı verilir.

Bu genç adamın kendi günahlarından pişmanlık duyması iyi bir şey olsa da, halen düşünme şeklinde bir problem vardı. Bu kayıp oğul babası için bir şey yapmadıkça, eve dönmesine babasının izin vermeyeceğini düşünüyordu. Bu adam iş arayan bir işçi gibi babasına teklifte bulunmayı düşünüyordu. Bu şekilde babasının çiftliğinde çalışabileceğine, başka türlü kendisine kapının açılmayacağını düşünüyordu. Gerçekte bu bakış açısı pek çok insanın Tanrı hakkındaki yanılgısını ortaya koymaktadır.

Mesih İsa Tanrı'nın bütün insanlar için olan sevgisini bahsediyor.

Sizin düşünceniz ve Tanrı'ya bakış açısınız ne durumda? Siz bir yardım için Tanrı'ya hiç vaatte bulundunuz mu? Örneğin Tanrı'ya "*Rab, eğer beni bu durumdan, hayatımdaki bu problemden kurtarırsan, bir daha asla böyle bir şey yapmayacağım; her Pazar günü kilisede sana tapınacağım*" diye hiç vaatte bulundunuz mu? Eğer böyle düşünüyorsanız bu meseldeki kayıp oğul gibi düşünüyorsunuzdur. Bu durumda sizler Tanrı'ya önce bir teklifte bulunuyorsunuz, Tanrı için bir şey yapmayı vaat ediyorsunuz, çünkü böyle yapmazsanız Tanrı'nın da sizin için bir şey yapmayacağınız düşünüyorsunuz.

Tanrı size yardım etsin diye Tanrı ile daha önce pazarlık yaptınızsa, acaba sonrasında ne oldu? Pazarlığın size düşen kısmını tam mükemmel bir şekilde yerine getirebildiniz mi; bunu hayatınızın bütün günlerinde korumaya devam edebilecek misiniz? Muhtemelen bu, sizin için imkansız. Bu bakış açısına göre, Tanrı bu durumda sizden yüz mü çevirecek? Elbette hayır! Tanrı size yardım edecektir, çünkü Tanrı sizi seviyor. Doğru yaşadığınız için değil, doğru

düşünüp ona göre hareket ettiğiniz için değil, Tanrı sizi sevdiği için yardım edecektir.

Tanrı sizi karşılıksız olarak ve istekli bir şekilde seviyor. Tanrı sizi affediyor çünkü Mesih sizin yerinize öldü. Tövbenin önemli bölümü olan "*düşüncenizin değişmesi*" ile, Tanrı bizlerin Tanrı hakkındaki düşünüşümüzü değiştirir, bunu sevgisiyle yapar. Böylece bizler doğru bir şekilde yaşamadıkça Tanrı'nın bizi sevmeyeceği ve kabul etmeyeceği şeklindeki inanıştan vazgeçmeliyiz. Bizler her zaman Tanrı'nın bizi olduğumuz gibi sevdiğini anlayıp, Tanrı hakkındaki yanlış inanışları bırakmalıyız.

— Genç oğul babası için bir şey yapmadıkça ya da ona daha iyi bir teklifte bulunmadıkça eve kabul edilmeyeceğini düşünüyordu.

— Tanrı'nın düşüncemizi yenilememiz ve buna göre yolumuzu değiştirmemiz için verdiği armağana '*tövbe lütfu*' diyoruz. Böylece Tanrı'nın bizi sevmeyeceği ve kabul etmeyeceği şeklindeki düşünceleri bırakıyoruz.

— Tanrı bizlerin O'na şimdi inanmamızı istiyor. Tanrı şimdi sevgisini olduğumuz halimizle kabul etmemizi istiyor.

Bölüm Özeti – 3

Mesih'in anlattığı bu meseldeki genç oğul, parasını bitirip açlık çekmeye başladığı zaman dibe vurmuştu. Bir kimse bütün gayretlerine rağmen kendi yaşamını doğru bir şekilde yürütemediğini anladığı zaman, her şeyi mahvettiğini iyice anladığı anda dibe vurmuştu. Bu genç adam eğer babasının yanına tekrar dönerse bir daha açlık çekmeyeceği konusu onun aklında netleşmişti. Bu şekil bir düşünce değişikliğine Kutsal Kitap'ta "*tövbe*" denilmektedir. Tövbe etmek, günahından dolayı üzülmektir ve Mesih İsa'nın yaptığı işten dolayı Tanrı'nın sizi bağışlayacağına iman etmektir.

Ancak bu genç adamın düşüncesinde değişmesi gereken başka konular da vardı. Bu adam eve döndüğünde babasının onu affetmeyeceğini düşünmesi, başka bir hata idi

–bir oğul olarak kabul edilmeyeceğini düşünüyordu. Yaptığı yanlışı geri ödeyebilmesi için eve dönüp işçilerden bir gibi çalışmayı teklif ederek kabul edilebileceğini düşünmekteydi. Çoğu kimse doğru yaşamaya söz verip, bu şekilde zor olan vaadini tutmaya çalışırsa Tanrı'nın kendilerini kabul edeceğini zannetmektedirler.

Tanrı, hakkındaki yanlış düşüncelerimizi değiştirmemizi istiyor. Tanrı insanların iman etmelerini ve Tanrı'da sevildiklerine inanmalarını istiyor. Mesih bizlerin yaptığı bütün suçların bedelini ödemek için çarmıhta öldü. Bu yüzden insanların kendi kendilerini aklamaya çalışmasına gerek yoktur. Mesih bu bizler için yaptı ve O bizim doğruluğumuz oldu.

Bölüm – 4

Eve Hoş Geldin

Bazen insanların şöyle dediklerini duyarsınız: "*Tanrı'nın etrafında dolaşıp durmak istemiyorum. Hristiyan bir imanlı olmak için gereken gerçekleri bilmek için, karar vermeden önce gerekenleri Kutsal Kitap'tan arayıp bulmak mı gerekiyor; yoksa sadece karar verip imanlı olmak için gerekenleri bilmeyi sonraya mı bırakayım? Mesih'in yaptığı kurbanı ve dirilişi ile gelen bağışlanmayı almak için, önce bir günahkar olduğunu kabul etmek mi gerekir; yoksa Mesih'e sadece iman edersem mi*

Bir melek kadınlara Mesih İsa'nın ölümden dirildiğini söylüyor.

bağışlanacağım? Bağışlandıktan sonra mı bilgide büyüyüp bir Hristiyan imanlı olarak nasıl yaşayacağımı öğreneceğim; yoksa önce bilgide ve anlayışta büyüyüp sonra mı imanlı yaşamına başlayacağım? Tanrı'ya yüzde yüz sadık kalacağımı vaat edebilmek istiyorum, ancak…" Böyle kimseler dua etmeye başlayamazlar ya da bir Kutsal Kitap çalışmasına başlayamazlar ya da düzenli kilise ibadetlerine katılmaya başlayamazlar. Böyle kimseler tamamen hazır olmadıkça doğru bir başlangıç yapamayacaklarını düşünürler.

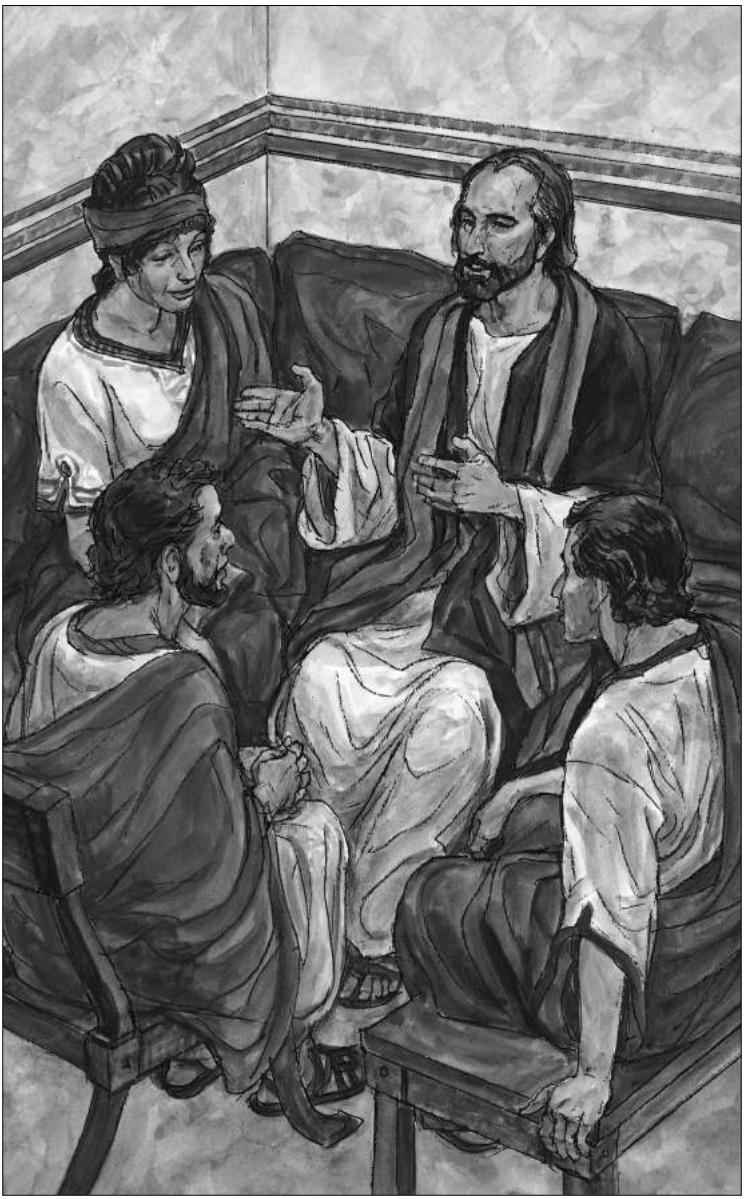
Eğer siz de böyle düşünüyorsanız, hazır olmak için sonsuza kadar beklemeniz gerekir. Burada anahtar şudur: imanın kendisi -*Kutsal Ruh'tan*- bir armağandır; bir Hristiyan olmak, bu armağanı kabul etmektir; bundan sonraki adım ise Hristiyan imanında ve yaşamında büyümek için düzenli bir şekilde öğrenmeye başlamaktır. Ne zaman yüzde 100 samimi, yüzde 100 emin olacaksınız? Bunları düşünüp de hazır olmaya çalışırsanız Tanrı'dan uzaklaşmaya başlarsınız. Gerçekte yardıma muhtaç bir şekilde Mesih'e geldiğiniz an, Tanrı'ya tam samimiyetle ve tam bağlılıkla geldiğiniz andır.

Gerçek şudur ki, olduğunuz gibi Tanrı'ya gelmelisiniz, kendinizde ne kadar eksiklik görseniz de ya da hayatınız ne kadar kötü olsa da Tanrı'ya gelmelisiniz. Kutsal Kitap şöyle diyor (II.Korintliler 6:2): "*Çünkü Tanrı diyor ki, uygun zamanda seni duydum, kurtuluş günü sana yardım ettim; uygun zaman işte şimdidir, kurtuluş günü işte şimdidir.*" Doğru yaşamaya başlayacağınız zamana kadar beklemeniz gerekmez; ya da doğru düşünceye sahip olana kadar beklemeniz gerekmez. Olduğunuz gibi gelin, Tanrı sizi olduğunuz gibi sevecek ve kabul edecektir.

"[bu kayıp oğul] daha uzaktayken babası onu gördü, ona acıdı, koşup boynuna sarıldı ve onu öptü"

"21 Oğlu ona, 'Baba' dedi, 'Tanrı'ya ve sana karşı günah işledim. Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim.'

22 "Babası ise kölelerine, 'Çabuk, en iyi kaftanı getirip ona giydirin!' dedi. 'Parmağına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin! 23 Besili danayı getirip kesin, yiyelim, eğlenelim. 24 Çünkü benim bu oğlum

Elçi Pavlus Tanrı'nın Sözü'nü öğretiyor.

ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu…’”

Bu genç oğul eve döndüğünde babası tarafından böyle karşılanacağını beklemiyordu. Babasının, onun söyleyeceklerini dinlemeden onu hemen kovacağını düşünüyordu. İyi ihtimal ise, ne kadar kötü şeyler yaptığını babası onun ağzından duyabilirse; aile üyelerinden bir olmak yerine bir köle ya da işçi gibi kabul edilmesi olacaktı. Belki de babasının ona “*sana çalışman için bir iş ve kalman için bir yer veririm, bir kez daha hata yaparsan kovulursun*” diyeceğini düşündü. Bu genç oğul babasının, kendisine bir deneme süresi vereceğini ve borçlarını geri ödeyebilmesi için bir fırsat vereceğini umut ediyordu.

Bu genç adamın eve doğru yaklaştıkça, şüphe ve kaygı içinde daha da yavaş ilerlediğini hayal edebilirsiniz. Tekrar ve tekrar gidişi hakkında ne söyleyeceğini, kendisini nasıl ifade edeceğini düşünüyor olmalıdır. Çiftliğe vardığında babasını bir yerde çatık kaşlı bir surat ifadesi ile oturuyor bulabileceği de ihtimaller

arasındaydı. Fakat bunun yerine, eve yaklaştıkça, arkasında toz bulutu bırakarak kendisine doğru koşan birini görmeye başladı. Biraz sonra bağırarak bir şey söyleyen ses duymaya başladı. Derken neler olduğunu görmeye başladı; gelen kişi babasıydı! Gözü yaşlı bir şekilde onun adını bağırarak ona doğru koşuyordu.

Bu beklenmedik durum karşısında muhtemelen genç oğul da ağlıyordu. Belki de evden ayrılmakla babasının kalbini nasıl bu kadar kötü bir şekilde kırdığını anladığı an, o karşılaşma anıydı. Babası ona sarıldı ve öptü. Genç adam birkaç cümle söylemeye çalıştı. Sadece bir iş aramaya gelmişti ve yaptığı kötü şeylerin farkında olarak aile üyelerinden biri gibi kabul edilmeye layık olmadığını biliyordu ve bunları söylemeye çalıştı.

Ancak baba bu kayıp oğlunun daha fazla bir şeyler söylemesine izin vermedi. Baba böyle bir adamın layık olduğu (hak ettiği) muamelenin ne olduğuna bile dikkat etmedi. Bu baba oğlunun ne kadar çok yapacak işi

Kaybolan Oğul eve kabul ediliyor.

olduğunu bile umursamadı. Babanın dikkat ettiği tek şey, oğlunun geri dönmüş olmasıydı. Oğlunun darmadağın ettiği şeyleri tekrar düzeltip yoluna koyacağı vaadini duymak bile istemedi. Çünkü Baba bu günahkar oğluna bir deneme süresi vermekle ilgilenmedi. Baba, oğlunun daha sonra tekrar kalbini kırabileceğini kabul etmişti. Fakat yine de kayıp oğlunu kabul etti; ve bunu memnuniyetle yaptı – zorunluluktan değil.

Bu baba için oğlunun ne kadar samimi ya da ne kadar üzgün ya da ne kadar çok iyi biri olmak istediği ÖNEMLİ DEĞİLDİ. Tek önemli gerçek, babanın oğlu için olan sevgisiydi.

— Günahta kayıp oğul, babasının kendisini oğlu olarak kabul etmeyeceğini düşündü. Bu sebepten de bir işçi gibi kabul edilmeyi umut etti.

— Baba eve doğru *yürüyen* oğlunu görünce ona *koşarak* yanına gitti.

— Bu oğlun gelecekte de babasını üzeceği gerçeğine rağmen, babası onu kabul etti.

— Bu oğlun eve kabul edilmesinin tek gerekçesi, babanın oğluna duyduğu karşılıksız sevgi idi.

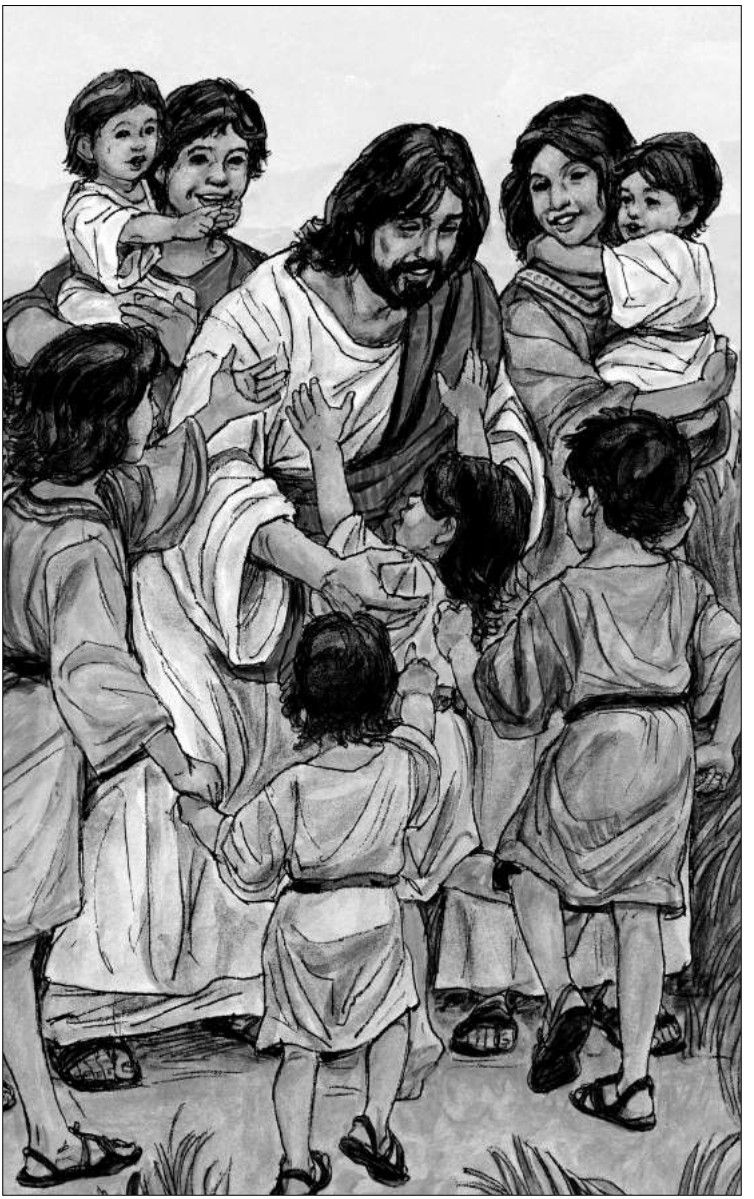
Tanrı ile birliktelik yaşamına, Hristiyan yaşamına baktığınızda, Tanrı'nın size nasıl baktığı hakkında ne düşünüyorsunuz? Tanrı'yı, çatık kaşlar ve asık bir surat size bakarken düşündüğünüz oldu mu? Tanrı'yı, size "*önce ne kadar samimi olduğunu göreyim; kabul edip etmeyeceğime o zaman karar veririm*" derken hayal edebilir misiniz; ya da hiç öyle hayal ettiniz mi? Tanrı'yı, sizi bir kenara çekip "*bir şeyleri berbat etmesen iyi olur; yoksa gelecek defa seninle işim olmaz*" diye uyarırken hiç hayal ettiniz mi? Ya da aklınızdaki Tanrı imajı, bu meseli çalışmadan öncekine ne kadar benziyordu ya da benzemiyordu?

Tanrı'yı bu meseldeki gibi düşünseydiniz ne olurdu? Tanrı'nın size sahip olmaktan ne kadar mutlu olduğunu düşünün! Bu meseldeki

günahkar oğul gibi, Tanrı'nın sizi tekrar kabul ettiğini zihninizde canlandırın! Tanrı'nın cennette bir şölen hazırlayıp size "*evine hoş geldin*" partisi düzenlediğini düşünün! Tanrı'nın size "*bana döndüğün için mutluyum; çünkü şimdi seni ne kadar çok sevdiğimi gösterebilirim*" dediğini zihninizde canlandırın!

Mesih'i çarmıh üzerinde ölürken gösteren bir resme bakarken kendinizi suçlu ya da utanç içinde hissettiğiniz oluyor mu? Gerçekte bu duyguları Mesih'in yaşamanızı istemedi. Mesih çarmıhta öldü; çünkü sizi suçunuzdan kurtarmak istedi. Tanrı'ya gelebilirsiniz; kabul edileceksiniz ve sevileceksiniz. Elbette sizler Tanrı'nın sizi kabul etmesini sağlayabilecek kadar iyi işler yapamazsınız. Fakat Tanrı'nın sevgisini kazanmak için iyi işler yapmak zorunda değilsiniz. Mesih İsa bu dünyada yaşayıp öldüğünde, sizler Tanrı ile yaşayasınız diye yapılması gerekenlerin hepsini yapmış oldu.

Eğer Tanrı'ya vaatler vererek yaklaşmaya çalışıyorsanız, şimdiden itibaren ne kadar iyi

Mesih İsa çocuklar da dahil, herkesi kendi krallığında istiyor.

davranışlar edineceğinizi ya da diğer imanlılardan daha iyi tapınacağınızı ya da gelecekte iyi bir pastor olmayı vaat ederek Tanrı'ya yakın olmaya çalışıyorsanız, bunları bırakın ve unutun. Tanrı'ya olduğunuz gibi gelin ve Tanrı'nın sizi sevmesine izin verin.

— Bazı kimseler Tanrı'nın kendilerine hayal kırıklığı ve kızgınlıkla baktığını düşünürler.

— Bazı kimseler Tanrı'nın kendilerine yeni bir fırsat verdikten sonra, tek bir yanlışlıkta tümüyle kendilerinden yüz çevireceğini zannederler.

— Mesih İsa sizlerin yerine öldüğü için Tanrı sizi kabul ediyor ve seviyor.

— Öyleyse Tanrı'da seviliyor olmanın keyfini çıkarmaya bakın.

Bölüm Özeti – 4

Bu meseldeki genç oğul, kendi ailesini kötü bir şekilde incittiğini biliyordu. Bu günahkar oğul bundan böyle aile üyelerinden biri gibi kabul edilmeyeceğini zannediyordu. Çiftliğe dönebilmenin tek yolunun bundan sonra iyi bir işçi olarak çalışmayı vaat etmek olduğunu düşünmekteydi. Ancak babasının ona doğru koştuğuna tanık olması, bu günahta kayıp olmuş adam için sürpriz olmuştu. Babası bu kayıp adamı karşıladı ve kendi oğlu olarak kabul ettiğini açıkça belli etti. Bu olayı kutlamak için de büyük bir şölen düzenledi.

Pek çok kimse günah işlemiş olduğu için Tanrı'nın kendilerine öfkeli olduğunu düşünmektedir. Pek çok kimse eğer çok çalışırlar, işleri berbat etmezler ve doğru yaşarlarsa Tanrı'nın kendilerini ancak bu şekilde kabul edeceğini zannederler. Ancak gerçek şudur ki, Tanrı bizleri kabul etmekten hoşnuttur; Tanrı bizleri bir talepte bulunmadan kabul etmekten hoşnuttur. Ve Tanrı bir baba olarak bizlere bu dünyada sevgisini daima

göstermeyi istiyor; ve babamız olan Tanrı göksel yaşamda sonsuz dek bize sevgisini göstermek için bekliyor.

Mesih İsa göklere dönüyor.

Bölüm – 5

"Bunu Anlamıyorum"

Mesih'in anlattığı bu meselde iki oğlu olan bir baba olduğunu görüyoruz. Bu oğullardan genç olanı evi terk edip kötü bir hayat yaşadı. Evde kalan büyük oğul ise babası için çalışmaya devam etti. Fakat bir konu var ki, Her İki OĞUL da babasının kalbini kırıp onu hayal kırıklığına uğrattı. Büyük oğul babasının beklediği üzere yapması gerekenleri yapmaya devam ettiği halde babasını üzdü. Çünkü büyük oğul babasının gerçekten onunla ilgilendiğine inanmadı. Babanın her iki oğlundan da istediği

şey babalarının onlara olan sevgisini görmeleri ve buna inanmalarıydı.

Mesih bu meseli Hristiyan yaşamını anlayalım diye anlattı ve Tanrı ile birlikte yaşam hakkında doğru bir fikrimiz olsun diye anlattı. Öyleyse bu öyküyü Mesih bizlere Tanrı'da ne kadar çok sevildiğimizi bilmemiz için anlattı. Bazen bizler bu sevgiyi anlamıyoruz ve Tanrı'nın kalbini kırdığımız aklımıza gelmiyor. Bu meseldeki babanın hem itaatkâr oğluna hem de itaatsiz oğluna nasıl yaklaştığına dikkat edin. Babanın bu yaklaşımı bizlerin Tanrı tarafından ne kadar çok sevildiğimizi anlamamıza yardım ediyor.

> 25 "Babanın büyük oğlu ise tarladaydı. Gelip
> eve yaklaştığında çalgı ve oyun seslerini
> duydu. 26 Uşaklardan birini yanına çağırıp,
> 'Ne oluyor?' diye sordu.
> 27 "O da, 'Kardeşin geldi, baban da ona sağ
> salim kavuştuğu için besili danayı kesti'
> dedi.
> 28-29 "Büyük oğul öfkelendi, içeri girmek
> istemedi. Babası dışarı çıkıp ona yalvardı.
> Ama o, babasına şöyle yanıt verdi: 'Bak,

bunca yıl senin için köle gibi çalıştım, hiçbir zaman buyruğundan çıkmadım. Ne var ki sen bana, arkadaşlarımla eğlenmem için hiçbir zaman bir oğlak bile vermedin. [30] Oysa senin malını fahişelerle yiyen şu oğlun eve dönünce, onun için besili danayı kestin.' [31] "Babası ona, 'Oğlum, sen her zaman yanımdasın, neyim varsa senindir' dedi. [32] 'Ama sevinip eğlenmek gerekiyordu. Çünkü bu kardeşin ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu!' "

Evdeki itaatkâr oğul bu duruma kızmıştı. Kardeşi için bir şölen düzenlenmişti fakat kendisi için böyle bir şey yapılmamıştı. Fakat babası ona "*Oğlum, sen her zaman yanımdasın, neyim varsa senindir*" diye açıklama yapmıştır. Başka bir ifade ile, büyük oğlan dilediği zaman bir şölen yapabilirdi. Bu büyük oğlanın tek yapması gereken şey, babasına sormaktı. Neden bu adam babasından böyle bir şeyi daha önce istemişti.

Büyük oğul neden böyle bir şeyi daha önce istemedi? Bunu babası ile nasıl konuştuğuna

baktığımızda anlıyoruz. "'*Bak, bunca yıl senin için köle gibi çalıştım, hiçbir zaman buyruğundan çıkmadım.*" Bir başka ifade ile bu büyük oğul yıllarca kendisini bir köle gibi düşünmüştü; babası için bir köleden daha öte anlamı olmadığını zannediyordu. Bu düşünce ile bir mahkûm gibi yaşamıştı. Bu adam kendisini babasının sevgisinde yaşayan bir oğul gibi düşünmemişti. Fakat kendisini sadece babası için çalışmak zorunda olan bir köle gibi görüyordu. Babasının ona olan şefkatli ilgisine inanmamıştı. Bu adam, babasının tek ilgilendiği şeyin, kendisinin ne kadar iş yaptığı ile ilgili olduğuna inanıyordu.

Büyük oğul bu düşüncelerinden dolayı hiçbir zaman babasına ne istediğini söylememişti. Çünkü babasının onun duyguları ile ilgilenmediğine inanıyordu. Büyük oğul babasının yalnızca onun itaati ile ilgilendiğini düşünüyordu.

Belki bu bakış açısı sizin Tanrı hakkında nasıl düşündüğünüzü açıklıyor olabilir. Belki siz de Tanrı'nın sizin neyi sevip neyi sevmediğiniz ile

ilgilenmediğini düşündünüz. Belki bu yaşamda ne istediğiniz ya da nasıl hissettiğiniz hakkında Tanrı'nın ilgilenmediğini düşündünüz. Belki siz de Tanrı'nın tek dikkat ettiği şeyin sizin itaatiniz olduğunu düşündünüz. Belki siz de çok şey için Tanrı'ya sormanın gerekli olmadığını düşündünüz. Böylece Tanrı'dan iyi şeyler istemek için yeterince iyi olmadığınızı düşündünüz. Belki Tanrı ile yaşamanın sadece işler yapmakla ilgili olduğunu ve eğlenceye yer olmadığını düşündünüz.

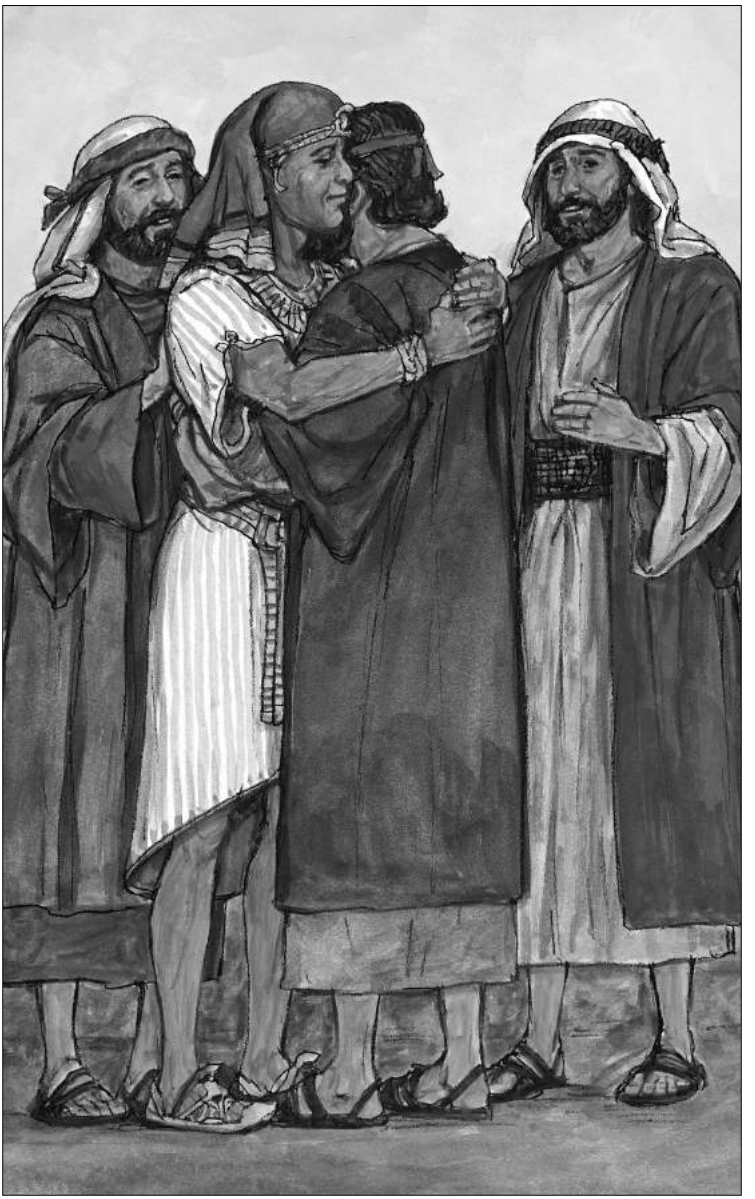
Fakat geçen bütün zaman boyunca Tanrı kendi çocuğu olarak size bakıyordu ve Tanrı'nın tek istediği şey de sizin O'nu babanız olarak görmenizdir. Tanrı sizin O'nu babanız olarak görmenizi istiyor —patronunuz olarak değil ya da yargıcınız olarak değil, sadece babanız olarak görmenizi istiyor. Sizinle ilgilenmeyen ve size sevgi göstermeyen bir babanız olmuşsa, bu durum sizin için zor olmuş olmalıdır. Fakat eğer sizin çocuklarınız varsa onlar hakkında neler hissettiğinizi bilirsiniz. Çocuklarınıza ihtiyacı olan şeyler vererek ve onların sevdikleri şeyleri vererek onları sevdiniz. Onlar sizin

çocuklarınız olduğu için onların ihtiyaçlarını karşılamayı ve onları mutlu eden şeyleri yapmayı sevdiniz.

Tanrı çocuklarını seven ve onlara iyilik eden bir babadır. Tanrı bizim olduğumuzdan çok daha fazla sevgi doludur. "*Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, Göklerdeki Babanız'ın, kendisinden dileyenlere güzel armağanlar vereceği çok daha kesin değil mi*" (Matta 7:11)?

Bu meseldeki büyük oğul babasının kalbini kırdı ve onun üzülmesine sebep oldu. Çünkü bu adam babasının kendisini sevdiğine ve gözettiğine inanmıyordu. Fakat babasının kalbini kırdığı tek konu bu değildi. Küçük kardeşine nasıl baktığı konusu da babasının kalbinin kırılmasına sebep olan diğer bir konu idi.

Büyük oğul kendi küçük kardeşine baktığı zaman gördüğü tek şey yaşamlarının farklılığı idi. Bu yüzden babasına köle gibi çalıştığını ve

Yusuf kendi kardeşlerini affediyor.

asla emirlere itaatsizlik etmediğini söyledi. Fakat küçük kardeşi babasının parasını fahişelerle harcamıştı. Büyük oğul bu yüzden kendisinin kabul edilmesinin ve küçük kardeşinin reddedilmesinin gerektiğine inandı. Ya da en azından babasının küçük kardeşinden daha fazla kendisini sevmesini bekledi. Büyük kardeş kendisini küçük kardeşi ile kıyasladığı zaman, kendisinin ondan daha iyi olduğunu düşündü.

Bu büyük oğul küçük kardeşinin layık olmadığı halde babası tarafından sevilip kabul edildiğini gördüğünde öfkelendi ve aklı karıştı. Babasının yapmış olduğu şeyi anlamamıştı.

Acaba siz bu büyük kardeşe benziyor olabilir misiniz? Kendinizi başkaları ile kıyaslayıp kimin daha iyi bir kimse olduğu hakkında düşünüyor musunuz; ya da kimin Tanrı'nın bereketlerine daha layık olduğunu düşünüyor musunuz? Hiç "*insanlar şunları (…) yapmadığı sürece Tanrı onları bağışlayıp kabul eder*" diye düşündüğünüz ya da öyle söylediğiniz oldu mu? Ya da hiç bazı günahları isimlendirip, diğer

günahlardan daha büyük ya da daha kötü olduğu şeklinde düşününüz mü? İnsanların en azından sizin kadar saygılı olduğu sürece ya da sizin kadar tövbe etmiş oldukları sürece Hristiyan kilisesinin bir parçası olması gerektiğini düşündünüz mü? Bir insana merhamet gösterilmesi konusundaki sınır çizgisi sizin için neredедir? Merhamet, bağışlama ve sevgi gösterme kriterleriniz, kalbi kırılmış babanınkine ne kadar yakın?

Mesih İsa'nın işi yanlış çizgilerin düzeltilmesidir. Tanrı insanlara bakarken kurtuluşa layık olanlar ya da olmayanlar diye bir bölünme çizgisi görmüyor. Tanrı insanlara sevgi ile bakıyor ve ihtiyaç içinde aileler görüyor. Tanrı herkese bu çağrıyı yapıyor: "*Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm*" (Matta 11:28).

Eğer kendinizi başlarıyla kıyaslayıp onları yargılıyorsanız, ağır bir yük taşıyorsunuz demektir. Böyle yapmakla yorulmuyor musunuz? Mesih şimdi aynı çağrıyı size de yapıyor; yüklerinizi bırakın ve şölene katılın.

Hristiyan hayatı böyledir –Tanrı'nın bizler için olan sevgisini kutlamak. Ve bu kutlama sonsuza kadar devam edecektir. Tanrı'nın istediği şey sizsiniz! "Böyle yapmak iyidir ve Kurtarıcımız Tanrı'yı hoşnut eder. O bütün insanların kurtulup gerçeğin bilincine erişmesini ister (I.Timoteyus 2:3-4).

Multi-Language
Productions
Bringing the Word to the World

Broken Hearted Father - Turkish
Bible Teachings Series
MLP Catalog Number: 385397